

Stanisławów, dnia 27 grudnia 1934 r.

STANISŁAWOWSKI


 Nr. 1314
 Biblioteka Jagiellońska
 1 egz. — Kraków

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 29. *)

T R E Ś Ć:

DZIAŁ URZĘDOWY.

	Str.
Poz. 107. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 9 listopada 1934 r. w sprawie rozrachunku pomiędzy Skarbem Państwa a związkami komunalnymi	403
Poz. 108. Obwieszczenie Wojewody Stanisławowskiego z dnia 11 grudnia 1934 r. w sprawie ustalenia na rok 1935 stawek wynagrodzenia za dostarczone środki przewozowe na rzecz wojska w czasie pokoju	404
Poz. 109. Obwieszczenie Wojewody Stanisławowskiego z dnia 13 grudnia 1934 r. o sprostowaniu błędu w Podziale Administracyjnym Województwa Stanisławowskiego wedle stanu z dnia 1 października 1934 r.	405
Poz. 110. Okólnik Wojewody Stanisławowskiego z dnia 23 października 1934 r. w sprawie zastosowania i wyjaśnienia niektórych przepisów regulaminu wyborczego dla wyboru organów gmin wyznaniowych żydowskich	405
Poz. 111. Ogłoszenie w sprawie koncesji na nową aptekę w Bolechowie	409
Poz. 112. Ogłoszenie Komisji Zdrojowej w Morszynie o przystąpieniu do sporządzenia planu zabudowania	410
Poz. 113. Obwieszczenie Izby Skarbowej II we Lwowie z dnia 5 grudnia 1934 r. w sprawie specjalnego dodatku do ceny świadczeń przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok 1935	410
Poz. 114. Komunikat prasowy	410

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

DZIAŁ URZĘDOWY:

Poz. 107.**OKÓLNİK****Ministerstwa Skarbu**

z dnia 9 listopada 1934 r.

w sprawie rozrachunku pomiędzy Skarbem Państwa a związkami komunalnymi.

Z dniem 28 października 1934 r. weszło w życie rozporządzenie Prezydenta Rzeczypos-

politej z dnia 24 października 1934 r. o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 846).

Art. 27 tegoż rozporządzenia przekazuje wzajemne salda należności Skarbu Państwa i związków samorządowych, ustalone w wyniku rozrachunku pomiędzy Skarbem Państwa a związkami samorządowymi, przeprowadzonego na dzień 31 marca 1933 r. Komunalnemu Funduszowi Pożyczkowo - Zapomogowemu, przyczem sposób przekazania i regulacji wy-

*) Ostatni w r. b.

niemionych należności ustali Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych.

W związku z powyższem Ministerstwo Skarbu zarządza:

1) Do czasu wydania dalszego zarządzenia Izba Skarbowa wstrzyma przekazywanie i regulację z urzędu należności rozrachunkowych, wynikłych z rozrachunku przeprowadzonego na dzień 31 marca 1933 r. na podstawie Instrukcji Ministra Skarbu z dnia 21 kwietnia 1933 r. (Monitor Polski Nr. 116) pomiędzy Skarbem Państwa a związkami komunalnymi i uwidocznionych w protokołach Komisji Rozrachunkowych.

2) Do dnia 1 grudnia 1934 r. Izba Skarbowa przedłoży Ministerstwu Skarbu **szczególne** wyciąg z konta rozrachunkowego w sumach obrotowych, otwartego na podstawie reskryptu z dnia 25 listopada 1933 r. L. D. III-19710/3/33 według stanu na dzień 31 października br. tak po stronie przychodów jak i rozchodów.

3) Z sum rozrachunkowych zebranych po koniec października nie należy, z chwilą otrzymania niniejszego zarządzenia, przekazywać żadnych kwot zarówno związkom samorządowym jak i instytucjom państwowym.

4) Jeżeli jaki urząd państwowy przekaże należność związku samorządowego, objętą protokołem rozrachunkowym, Izba Skarbowa winna w dalszym ciągu tak jak dotychczas zachować ją na konto rozrachunkowe w sumach obrotowych z utrzymaniem jej na tych sumach do dalszej dyspozycji.

Tak samo należy postąpić w razie wpłat rozrachunkowych, dokonywanych dobrowolnie przez związki samorządowe.

N o w a k

Dyrektor Departamentu.

Poz. 108.

OBWIESZCZENIE

Wojewody Stanisławowskiego

z dnia 11 grudnia 1934 r.

w sprawie ustalenia na rok 1935 stawek wynagrodzenia za dostarczone środki przewozowe na rzecz wojska w czasie pokoju.

Na podstawie postanowień art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12

listopada 1927 r. o obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 883), ustanawiam na rok 1935 dla środków przewozowych, dostarczanych przez ludność cywilną na obszarze Województwa Stanisławowskiego na rzecz wojska w czasie pokoju — niżej wyszczególnione stawki wynagrodzenia.

Wszystkie powiaty znajdujące się na obszarze Województwa Stanisławowskiego zaliczam do jednej wspólnej strefy.

A.

Stawki wynagrodzenia za dostarczane wozy z zaprzęgiem koni, konie z uprzężą oraz konie pod wierzch wynoszą:

a) furmanka parokonna użyta:

do 6-ciu godzin — 3 zł.
do 12-tu godzin — 5 zł.
do 24 godzin — 8 zł 50 gr.

b) para koni z uprzężą użyta:

do 6 godzin — 2 zł 50 gr.
do 12 godzin — 3 zł 50 gr.
do 24 godzin — 5 zł.

Furmanka jednokonna użyta:

do 6 godzin — 2 zł.
do 12 godzin — 3 zł.
do 24 godzin — 5 zł.

1 koń z uprzężą użyty:

do 6 godzin — 1 zł 50 gr.
do 12 godzin — 2 zł 50 gr.
do 24 godzin — 4 zł.

Czas użycia liczy się ponad 6 godzin za pół doby, czas użycia ponad 12 godzin za całą dobę, a czas użycia ponad 24 godzin za 1 i pół doby.

Wyżej wymienione środki przewozowe z wyjątkiem koni pod wierzch muszą być dostarczone z obsługą t. j. woźnicą.

Czas użycia liczy się od chwili wyruszenia danego środka przewozowego z miejsca zamieszkania do wyznaczonego miejsca, aż do chwili powrotu do miejsca zamieszkania posiadacza.

B.

Stawki wynagrodzenia za dostarczone środki przewozowe mechaniczne wynoszą:

Samochód osobowy do 4 osób — 0.30 zł za 1 km;

Samochód osobowy do 6 osób — 0.40 zł za 1 km;

Samochód półciężarowy — 0.45 zł za 1 km;

Samochód ciężarowy do 3 ton — 0.50 zł za 1 km;

Samochód ciężarowy ponad 3 tony — 0.75 zł za 1 km.

Motocykl z przyczepką — 0.20 zł za 1 km;

Motocykl bez przyczepki — 0.15 zł za 1 km.

Autobusy do 12 osób — 0.80 zł za 1 km.

Autobusy ponad 12 osób — 1.20 zł za 1 km.

Rowery do 6 godzin — 0.80 zł

Rowery do 12 godzin — 1.50 zł

Rowery do 24 godzin — 2.00 zł

Postoje mechanicznych środków przewozowych podczas ruchu:

1) Samochody (osobowe i ciężarowe) — 1.00 zł za godzinę.

2) Motocykle (z przyczepką i bez przyczepki) — 0.40 zł za godzinę.

3) Autobusy — 1.50 zł za godzinę.

C.

Ślawki wynagrodzenia za dostarczone środki przewozowe wodne wynoszą:

Przewóz promem na wszystkich rzekach Województwa:

a) pojedyncze osoby wojskowe do 10 osób włącznie — 3 gr od osoby;

b) w grupach ponad 10 osób — 1 grosz od każdej dalszej osoby;

c) furmanka wojskowa — 15 gr;

d) konie — 8 gr od sztuki;

e) samochody (osobowy i ciężarowy) — 0.50 zł;

f) motocykl (z przyczepką i bez przyczepki) — 0.10 zł.

Użycie promu wyłącznie dla celów wojskowych:

a) za całą dobę — 25 zł;

b) za 12 godzin w porze dziennej — 10 zł;

c) za 12 godzin w porze nocnej — 15 zł;

d) za 6 godzin w porze dziennej — 5 zł;

e) za 6 godzin w porze nocnej (od godz. 18 do 6-ej rano) — 7 zł 50 gr.

Użycie łodzi — 1 zł 50 gr za dobę.

Przewóz łądzią — 3 gr od osoby.

Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie

z dniem 1 stycznia 1935 r. Z tym dniem traci moc obowiązującą moje obwieszczenie z dnia 10 stycznia 1934 r., ogłoszone w Dzienniku Wojewódzkim Nr. 1, poz. 1.

Wojewoda:

JAGODZIŃSKI.

Poz. 109.

OBWIESZCZENIE

Wojewody Stanisławowskiego

z dnia 13 grudnia 1934 r.

o sprostowaniu błędu w Podziale Administracyjnym Województwa Stanisławowskiego wedle stanu z dnia 1 października 1934 r.

Na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. w sprawie wydawania Dziennika Wojewódzkiego (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 648) prosiuję następujący błąd drukarski:

W Podziale Administracyjnym Województwa Stanisławowskiego wedle stanu z dnia 1 października 1934 r., ogłoszonym w Stanisławowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 27 z dn. 10 listopada 1934 r. pod poz. 88, na stronie 365, w dziale „IV. Powiat Kołomyja“ pod poz. I. f) nazwę gromady „Łuczki“ należy sprostować na „Luczki“.

Wojewoda:

w z.

CZERWIŃSKI

Wicewojewoda.

Poz. 110.

OKÓLNIK

Wojewody Stanisławowskiego

z dnia 23 października 1934 r.

w sprawie zastosowania i wyjaśnienia niektórych przepisów regulaminu wyborczego dla wyboru organów gmin wyznaniowych żydowskich.

Przeciw ważności wyboru Rady gminy wyznaniowej żydowskiej w jednej z gmin wielkich, przeprowadzonego na zasadzie regulami-

nu wyborczego dla wyboru organów zarządzających w gminach wyznaniowych żydowskich, ogłoszonego rozporządzeniem Ministra W. R. i O. P. z dnia 23 grudnia 1927 r. w Dz. U. R. P. Nr. 6 poz. 38 z roku 1928, wniesiono kilka zażaleń.

Z zawartych w tych zażaleniach zarzutów przytacza Urząd Wojewódzki tylko te zarzuty, o ile ich rozstrzygnięcie przez Najwyższy Trybunał Administracyjny może mieć zastosowanie do przepisów zmienionego w międzyczasie rozporządzeniem Ministra W. R. i O. P. z dnia 24 października 1930 r. Dz. U. R. P. Nr. 75 poz. 592 regulaminu wyborczego dla wyboru organów gmin wyznaniowych żydowskich.

Te zarzuty są następujące:

1) Przy tworzeniu komisji wyborczej naruszony został przepis § 14 regulaminu wyborczego wskutek niepowołania do niej przedstawicieli wszystkich ugrupowań i stronnictw, w szczególności stronnictwa ogólnosjonistycznego i partji pracy „Hitachdut”.

2) W trzech miejscowościach, należących do okręgu gminy wyznaniowej żydowskiej ogłoszenia o listach kandydatów ukazać się miały dopiero po wyborach.

3) W okresie reklamacyjnym czyniono wyborcom utrudnienia przy przeglądaniu listy wyborczej.

4) W liście wyborczej umieszczono 86 wyborców o podwójnych i potrójnych nazwiskach, którzy dwukrotnie lub trzykrotnie pod różnymi nazwiskami głosowali.

5) 38 wyborców, umieszczonych w liście wyborczej wogóle nie istniało, a głosowały za nich osoby podstawione.

6) Obliczenie głosów przeprowadzono w lokalu Magistratu, a nie w lokalu gminy wyznaniowej żydowskiej.

7) Wadliwie ustalono listy kandydatów, gdyż nie zostały one przez kandydatów własnoręcznie podpisane, nazwiska kandydatów wpisano bez ich wiedzy i zgody, na listach umieszczono kandydatów, nie mających biernego prawa wyborczego.

Właściwy Starosta powiatowy uznał zawarte w zażaleniach zarzuty za niezasadne, przyczem pozostawił bez rozpatrzenia na zasadzie § 81 ust. 4 regulaminu wyborczego zarzut ad 7), wychodząc z założenia, że zażalenia prze-

ciw wyborom nie mogą dotyczyć takich zarzutów, które mogły być w toku akcji wyborczej we właściwych terminach, przewidzianych regulaminem wyborczym podniesione i które w postępowaniu reklamacyjnym byłyby rozstrzygnięte.

Wniesionego przez strony od orzeczenia Starosty odwołania Urząd Wojewódzki nie uwzględnił i utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie z powodów w niem przytoczonych, jak również z następujących motywów:

ad 1). Zarzut wadliwego utworzenia komisji wyborczej wskutek niepowołania do niej przedstawicieli wszystkich ugrupowań i stronnictw jest faktycznie i prawnie nieuzasadniony. Wprowadzić § 14 dawnego regulaminu wyborczego zawiera zastrzeżenie, że Zarząd gminy przy utworzeniu komisji wyborczej, kooptując 11 członków gminy, winien uwzględnić istniejące w gminie a poważniejsze liczbowo, ugrupowania lub stronnictwa, jednak z powodu braku w regulaminie określenia, jaka liczba członków danego stronnictwa lub ugrupowania daje mu charakter liczbowo-poważniejszego, jak również wobec braku ustalonego kryterjum dla oceny liczbowości i przynależności poszczególnych osób do danego stronnictwa, ocenę w tym kierunku, które ze stronnictw należy zaliczyć do poważniejszych liczbowo, należy pozostawić Zarządowi gminy wyznaniowej, który dokonuje kooptowania tych członków.

ad 2). Przeprowadzone dochodzenia wykazały, że wymagane w regulaminie wyborczym obwieszczenia wyborcze, podano do publicznej wiadomości w sposób regulaminem przepisany.

ad 3). Dochodzenia wykazały, że wyborcy mieli nieczem nieskrępowaną możliwość przeglądania listy wyborców i robienia z niej notatek.

ad 4) i 5). Przeprowadzone przez Urząd Wojewódzki dochodzenia nie potwierdziły zarzutu, że przy głosowaniu zaszczyt nieprawidłowości i nadużycia, przesłuchani przez delegata Urzędu Wojewódzkiego świadkowie zeznali, że nie są w możności podać nazwisk osób, które miały rzekomo kilka razy głosować, obecni zaś podczas całego aktu wyborczego delegaci Starostwa nie zauważyli żadnego wypadku głosowania przez osoby podstawione, czy też najęte.

ad 6). Zarzut, że obliczenia głosów dokonano nie w lokalu gminy wyznaniowej, jest prawnie nieuzasadniony i dla wyniku wyborów

zresztą bez znaczenia, lokal Magistratu był zarazem lokalem gminy wyznaniowej żydowskiej w czasie wyborów w rozumieniu § 54 regulaminu wyborczego.

ad 7). Zarzuty, kwestionujące ważność list kandydatów, należało wnieść w myśl § 40 regulaminu wyborczego, w formie odrębnego zażalenia przeciw decyzji komisji do właściwego Starostwa, przy przestrzeganiu terminu określonego w § 25 regulaminu wyborczego, a w każdym razie nie później, jak przed podaniem do publicznej wiadomości list kandydatów w myśl § 43 regulaminu wyborczego.

Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokiem z dnia 20 maja 1932 r. L. rej. 3246/29 Nr. 544 A, ogłoszonym w roczniku X, Rok 1932 zbioru wyroków N. T. A., rozpoznając skargę wniesioną na powyższą decyzję Urzędu Wojewódzkiego, w której to skardze strona skarżąca podtrzymała i uzasadniała wyszczególnione zarzuty, orzekł co do każdego z tych zarzutów co następuje:

ad 1). Zarzut naruszenia przepisów, objętych pierwszym i drugim ustępem § 14 regulaminu wyborczego dla gmin wyznaniowych żydowskich z 28 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 38 z roku 1928) wymaga uprzytomnienia sobie brzmienia powołanych przepisów. Otóż § 14 regulaminu, mówiąc o tworzeniu przez Zarząd gminy wyzn. żydowskiej komisji wyborczej głosi, że pomieniony Zarząd przy wyborach nowego Zarządu czy rady gminnej wybiera do składu komisji określoną ilość członków Zarządu a resztę członków komisji wyborczej kooptuje z pośród członków gminy wyznaniowej „z uwzględnieniem istniejących w gminie a poważniejszych liczbowo ugrupowań lub stronnictw”.

Na podstawie brzmienia cytowanego przepisu ustalił Najwyższy Trybunał Administracyjny co do poruszanej kwestji następującą zasadę prawną (tezę).

Ponieważ ani omawiany przepis, ani też żaden inny przepis regulaminu wyborczego nie zawiera bliższych wskazań, według jakich zasad kooptacja ta z pośród członków gminy winna się odbywać, a w szczególności które ugrupowania lub stronnictwa w łonie gminy wyznaniowej żydowskiej traktowane być winny jako liczbowo poważniejsze, oraz według jakiego klucza następować ma kooptowanie z po-

śród większej liczby ugrupowań czy stronnictw przeto uznać należy, że przytoczony przepis jest wyrazem woli czynnika, wydającego regulamin wyborczy, by komisja wyborcza z uwagi na moment zaufania do niej ogółu wyborców mieściła w swym składzie członków większych ugrupowań tych wyborców, wobec jednak braku konkretnych norm, określających bliżej daną zasadę i stwarzających pewne pozytywne uprawnienia w omawianym kierunku, **przepis ten nie może być traktowany jako bezwzględnie obowiązujący** w tem znaczeniu, by ewentualne nawet jego naruszenie, dające interesowanym możliwość żalenia się z tego powodu wobec Władz nadzorczych poza tokiem instancji, powodować miało bezwzględną nieważność utworzenia komisji wyborczej i wszystkich jej czynności, a w dalszym następstwie także nieważnienie przeprowadzonych wyborów.

Przy tej sposobności zwraca się uwagę Panów Starostów, że odpowiedni przepis § 14 nowego regulaminu wyborczego, ogłoszonego rozporządzeniem Ministra W. R. i O. P. z dnia 24 października 1930 r. Dz. U. R. P. Nr. 75 poz. 592, ma nieco odmienne brzmienie, gdyż postanawia, że Zarząd gminy wybiera do komisji z pośród członków gminy określoną ilość członków i zastępców „z uwzględnieniem istniejących w gminie, a poważniejszych liczbowo ugrupowań religijnych”. Chociaż określenie to jest bardziej ścisłe, gdyż nowy przepis mówi o uwzględnieniu tylko ugrupowań religijnych, niemniej jednak wyrażona w powołanym wyroku zasada prawna z powodu dalszego istnienia omawianych w tym wyroku okoliczności będzie miała również tu analogiczne zastosowanie.

ad 2). Przy rozpatrywaniu następnego zarzutu skargi, że pozwana władza postąpiła wadliwie, pominiawszy dowód z przesłuchania trzech świadków na okoliczność, iż w trzech miejscowościach ogłoszenia o listach kandydatów ukazać się miały dopiero po wyborach, Trybunał stwierdził, że celem i intencją przepisu § 43 regulaminu wyborczego, nakazującego podanie list kandydatów do publicznej wiadomości na trzy dni przed dniem wyborów, jest dążenie do zawiadomienia wszystkich wyborców o uznanych za ważne w listach kandydatów, by przez to umożliwić im i ułatwić prawidłowe i świadome wykonanie czynności wyborczych.

Niezastosowanie się ze strony komisji wyborczej do postanowień omawianego przepisu nie jest zagrożone żadnym specjalnym rygorem, wobec czego uznać należy, że ewentualne uchybienia w stosunku do wzmiankowanych postanowień spowodować mogą unieważnienie wyborów tylko wówczas, jeśli wykazane, a w niektórych wypadkach przynajmniej uprawdopodobnione zostanie, że dane uchybienia mogły mieć wpływ na wynik wyborów.

Skarżący ani w zażaleniu ani w odwołaniu tych okoliczności nie wykazywał, już więc z tego powodu zarzut jego odwołania, że obwieszczenia o listach kandydatów nie były dokonane prawidłowo nie nadawał się, jako skierowany przeciw wyborom, do uwzględnienia przez władzę pozwaną, a w związku z tem podniesiony w skardze zarzut, że niektórzy świadkowie ofiarowani na fakta spóźnionego obwieszczenia, nie zostali przesłuchani, przedstawia się jako dotyczący okoliczności w danym wypadku nieistotnych.

ad 3). Następny zarzut skargi, że pozwana władza ustalając, iż członków gminy nie krępowano w możliwości przeglądania listy wyborców i robienia notatek nie zajęła żadnego stanowiska wobec zeznań świadków, stwierdzających, że przeszkody takie istniały, uznał Najwyższy Trybunał Administracyjny jako nieuzasadniony, wychodząc z założenia, że zarzut ten dotyczy okoliczności, które dla ważności dokonanych wyborów nie mają istotnego znaczenia.

W szczególności postanowienia objęte dwoma pierwszymi ustępami § 23 regulaminu wyborczego, a zawierające przepisy porządkowe o wyłożeniu list wyborczych względnie spisu wyborców i o prawie przeglądania wyłożonej listy (spisu), nie zawierają żadnego rygору unieważnienia pewnego stadium postępowania wyborczego w razie nawet stwierdzonego ich naruszenia. Ponieważ równocześnie wobec związku omawianego przepisu tylko z postępowaniem reklamacyjnem, możność bezpośredniego oddziaływania utrudnień przy przeglądaniu listy wyborczej na wynik wyborów przedstawiałaby się z natury rzeczy jako wykluczona, przeto przyjąć wypada, że ewentualne naruszenia uprawnień, wynikających z danego przepisu (§ 23 ust. 1 i 2 reg. wyb.), wobec niezastrzeżenia w tym punkcie specjalnej drogi prawa podnoszone być mogą poza tokiem instancji tylko

w drodze zwyczajnych zażaleń nadzorczych i rozpoznawane przez władze nadzorcze — na podstawie swobodnego uznania, nie mogą być zatem przedmiotem zarzutów, skierowanych przeciw dokonany wyborom.

ad 4). Zarzut skargi, że pozwana władza postąpiła wadliwie, nie poddając — przy załatwieniu zarzutu odwołania, że 86 wyborców dwukrotnie pod różnemi nazwiskami głosowało — zbadanie stosownych pozycyj listy wyborczej i nie ustaliła identityzności odnośnych osób, uznał Trybunał jako niesłuszny, albowiem wobec prawomocności listy wyborczej zarzuty nieprawidłowego głosowania przy wyborach oparte mogą być tylko na faktach, które zasły przy samych wyborach i udowodniane być winny bezpośrednio, a więc przez świadków, którzy taki fakt potwierdzają lub przez stosowne zapiski w protokole wyborczym. Skarżący na stwierdzenie swego zarzutu powoływał się na treść listy wyborczej, poczem z poszczególnych jej pozycyj wywodził w drodze przypuszczeń, że wymienione przez niego osoby musiały dwukrotnie głosować. Do przeprowadzenia takiego dowodu jako — pośredniego i w każdym razie nie mogącego doprowadzić do ustalenia, które głosy i przez kogo oddane byłyby nieważne, władze orzekające nie były obowiązane, a nadto dowód taki jako pośrednie kwestjonowanie prawomocnej listy wyborczej, przedstawiałby się nawet jako niedopuszczalny.

ad 5). Zarzut skargi, że pozwana władza nie załatwiła zarzutu odwołania, jakoby 38 wyborców, umieszczonych w liście wyborczej wogóle nie istniało, a głosowały za nich osoby podstawione, uznał Trybunał jako niesłuszny, albowiem pozwana władza w odpowiedzi na stosowny zarzut odwołania na podstawie przesłuchania obecnych przy akcie wyborczym świadków — oznajmiła, że przeprowadzone dochodzenia nie wykazały, przy głosowaniu żadnych nieprawidłowości, a nadto zgodnie z powyższym wywodem (ad 4) władza nie była obowiązana, a nawet uprawniona do poddawania kontroli, jak chciałaby strona skarżąca, odpowiednich pozycyj prawomocnej już listy wyborczej.

ad 6). Wreszcie jako nieuzasadniony uznał Trybunał Administracyjny zarzut, oparty na okoliczności, że obliczanie głosów przeprowadzono w lokalu Magistratu a nie w lokalu gmi-

ny wyznaniowej, albowiem z osnowy przepisu, objętego § 54 regulaminu wyborczego nie wynika, by moment ten miał dla kwestji ważności wyborów istotne znaczenie.

ad 7). Przystępując z kolei do oceny ostatecznego zarzutu, że pozwana władza niezgodnie z przepisami regulaminu wyborczego odmówiła rozpoznania zarzutów, skierowanych przeciw listom kandydatów, Trybunał wziął przede wszystkim pod uwagę treść powołanych przez pozwaną władzę przepisów, objętych §§ 40 i 43 regulaminu wyborczego. W szczególności § 40 postanawia, że komisja wyborcza winna zaraz po otrzymaniu list kandydatów sprawdzać te listy oraz bierne prawo wyborcze kandydatów i niezwłocznie zawiadamiać pisemnie mężów zaufania o wyniku i że przeciw decyzji komisji może być podane zażalenie do miejscowej władzy nadzorczej, § 43 postanawia, że nie później, jak na trzy dni przed dniem wyborów, komisja winna podać do publicznej wiadomości listy kandydatów wraz z dołączonymi oświadczeniami o połączeniu i wyjaśnić znaczenie list kandydatów i ich połączenia.

Z przepisów tych wynika, że komisja wyborcza zawiadamia o decyzjach swych tylko tych mężów zaufania, których list decyzje te dotyczą, a w związku z tem uznać należy, że przewidziane w § 40 regulaminu specjalne zażalenie zachodzi tylko w tych wypadkach, w których komisja wyborcza zawiadomi męża zaufania danej listy o uznaniu jej za nieważną lub o potrzebie jej uzupełnienia, a zatem szczególną tą drogą prawa nie obejmuje możliwości kwestjonowania uznanych za ważne przez komisję wyborczą list kandydatów.

Natomiast ogół wyborców dowiaduje się o tem, jakie listy kandydatów zostały zgłoszone i przyjęte oraz jaka jest ich treść dopiero z ogłoszenia, przewidzianego § 43 regulaminu i niema już możliwości zakwestjonowania poszczególnych list przed aktem wyborczym.

Wobec powyższego i biorąc nadto pod uwagę, że przepis objęty § 39 regulaminu określa ściśle warunki ważności list kandydatów, uznając listy warunkom tym nieodpowiadające za nieważne, że przedmiotem zażalenia przewidzianego § 81 regulaminu mogły być w zasadzie wszystkie kwestje istotne dla aktu wyborczego, a kwestja ważności poszczególnych list jest wobec zasady proporcjonalności gło-

wania, jedną z najistotniejszych dla wyborów, że wreszcie wypowiedziany w ustępie ostatnim § 81 dawnego regulaminu, a w ustępie czwartym § 81 nowego regulaminu wyjątek, jako dotyczący tylko tych zarzutów, które w specjalnej drodze mogły być podniesione i które byłyby w postępowaniu reklamacyjnem rozstrzygnięte, niema w danej sprawie zastosowania, Trybunał uznał, że według przytoczonych przepisów powołanego regulaminu, **zażalenie wniesione na zasadzie § 81 tegoż regulaminu przeciw dokonanym wyborom, mogło także obejmować zarzuty, skierowane przeciw ważności list kandydatów, które były przedmiotem głosowania, a wobec tego zajęte w tym punkcie przez pozwaną władzę stanowisko prawne przedstawia się jako niezgodne z obowiązującymi przepisami.**

Ponieważ pozwana władza w powyższej kwestji zajęła odmienne stanowisko prawne, przeto Najwyższy Trybunał Administracyjny uchylił zaskarżone orzeczenie jako niezgodne z ustawą.

Do wymienionych w powołanym wyroku N. T. A. zasad prawnych należy się ściśle stosować.

Za Wojewodę:

Kochański — Radea.

Poz. 111.

OGŁOSZENIE

w sprawie koncesji na nową aptekę w Bolechowie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18 grudnia 1906 r. (Dz. p. p. austr. Nr. 5 ex 1907) podaje się do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Józef Salitry, obecny dzierżawca apteki Mgr. Józefa Ehrlicha w Skolem, wniósł dnia 20 listopada 1934 r. do Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Bolechowie, ze stanowiskiem od wylotu rynku wzdłuż ulicy Gedżyńskiego aż do Saliny z bocznikami z lewej i prawej strony.

Urząd Wojewódzki wzywa tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliiby się w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu 4 tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustne

lub pisemne przedstawienie do właściwej władzy administracji ogólnej I instancji.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienie nie będzie uwzględnione.

Poz. 112.

OGŁOSZENIE

Komisji Zdrojowej w Morszynie

o przystąpieniu do sporządzenia planu zabudowania.

Komisja Zdrojowa w Morszynie podaje do publicznej wiadomości stosownie do postanowień art. 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), że na podstawie swej uchwały z dnia 15 grudnia 1934 r. oraz na zasadzie postanowień art. 21 ustępu a) powołanego rozporządzenia, przystępuje do sporządzenia ogólnego planu zabudowania, obejmującego cały obszar gminy katastralnej Morszyn wraz z przysiółkiem „Bania“, wchodzącym w skład gminy katastralnej Lisowice.

Z projektem planu zabudowania mogą interesowani zaznajomić się w lokalu urzędowym Komisji Zdrojowej w Morszynie w czasokresie od dnia 7 stycznia 1935 r. do dnia 14 stycznia 1935 r., codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt, w godzinach urzędowych od 10 do 13-cj.

Wnioski dotyczące tego planu zabudowania interesowani mogą zgłaszać w lokalu urzędowym Komisji Zdrojowej w Morszynie w terminie powyższym, oraz w czasie od dnia 15-go stycznia 1935 r. do dnia 22 stycznia 1935 r., w godzinach urzędowych od 10 do 13.

Zawiadamia się zarazem, że Komisja Zdrojowa w Morszynie upoważniła Wydział Wykonawczy do podejmowania na zasadzie art. 39 przytoczonego wyżej rozporządzenia decyzji na zawieszanie rozpatrzenia próśb o pozwolenie na budowę na terenach objętych projektem planu zabudowania, na okres dwóch lat od daty zgłoszenia próśby.

Przewodniczący Komisji Zdrojowej:

Stanisław Harmata

Starosta powiatowy.

Poz. 113.

OBWIESZCZENIE

Izby Skarbowej II we Lwowie

z dnia 5 grudnia 1934 r.

w sprawie specjalnego dodatku do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok 1935.

Ministerstwo Skarbu ustanowiło na podstawie ustawy z dnia 10 marca 1934 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. o izbach przemysłowo-handlowych (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 203), w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu na rzecz Izb przemysłowo-handlowych we Lwowie i Lublinie specjalny dodatek do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych nabywanych na rok 1935, w wysokości 5% tej ceny.

Dodatek ten doliczany będzie do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, nabywanych na rok 1935 przez płatników, od których wpływy z 15% dodatku, określonego w art. 43 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z r. 1934 poz. 716) przypadają na rzecz Izb przemysłowo-handlowych we Lwowie i w Lublinie i pobierany będzie niezależnie od dotychczasowego 15% dodatku na rzecz Izb przemysłowo-handlowych.

Niniejsze podaje się do powszechnej wiadomości płatników w związku z wezwaniem do nabywania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok 1935 z listopada br. Nr. II. 2/56/52/34.

Dyrektor Izby Skarbowej:

Brzecki.

Poz. 114.

KOMUNIKAT PRASOWY.

Z powodu przebudowy drewnianej konstrukcji mostu stałego na żelazną, na rzece Bystrzycy Sobotwińskiej w Pasiecznej pod Stanisławowem, w ciągu drogi państwowej Nr. 9 Miłosna—Jablonica w km. 495 komunikacja będzie się odbywać aż do odwołania po tymczasowym moście objazdowym z ograniczeniem ciężaru pojazdów do 3.000 kg.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

KOMUNIKAT.

Dnia 8 listopada 1933 r. przytrzymano w gminie Kłodnica parę koni a to: wałacha karego, lat 10, wzrostu 135 cm i klacz szpakowatą, lat 7, wzrostu 138 cm. Konie umieszczono u rolnika w Kłodnicy Fedora Okonia.

Roszczący pretensje do własności tych koni winien zgłosić się u Zwierzchności gminnej w Kłodnicy, pow. Stryj.

Wykaz włóczęgów wyłudzających wsparcia.

Następujące osoby włóczą się po kraju i wyłudzają pod różnemi pozorami wsparcia na rachunek swych gmin przynależności względnie zamieszkania:

1) Wilibald Grzywoc, urodzony 17 kwietnia 1913 r. w Królewskiej Hucie, syn Wilhelma i Franciszki;

2) Antoni Polus, urodz. 14 stycznia 1909 r. w Hukard w Niemczech, syn Andrzeja i Jadwigi z domu Piotrowicz, zamieszkały w Mroczym powiat Wyrzysk, województwo poznańskie;

3) Berger Mojżesz, syn Chaima f. Ieka i Frejdl, urodz. 1897 r. w Mińsku Mazowieckim, oraz jego żona Frajdl z domu Neteler false Frania z Broniewieckich, jako miejsce zamieszkania podaje Pińsk albo Równe;

4) Kujawa Michał, urodz. 8 września 1862 r. zam. w Kubalinie gm. Daszewice pow. Poznań;

5) Kordylewska Marjanna, 77 lat, zamieszk. w Iwnie pow. Środa;

6) Nowacki Florjan, urodz. 24 grudnia 1912 r., syn Józefa i Marji, zamieszkały w Zbąszyniu pow. Nowy Tomysł;

7) Słota Franciszek, urodz. 8 stycznia 1919 r., syn Piotra i Stanisławy, z Leszna;

8) Wolski Józef, urodz. 17 lutego 1914 r., syn Franciszka i Kazimiery, zam. w Lwowku pow. Nowy Tomysł.

Ewentualnie udzielone wymienionym osobom wsparcia nie będą przez gminy interesowanego zwracane.

Unieważnienia dokumentów.

Unieważnia się niniejszem zagubione przez Leona Szedlin Czarnińskiego pozwolenie na posiadanie i noszenie broni serja A Nr. 65464, wydane przez Starostwo powiatowe w Toruniu dnia 18 lipca 1933 r. pod Nr. 184 z ważnością do dnia 18 lipca 1936 r.

Zgubiono legitymację służbową Nr. 1265 wydaną przez Wojewódzką Komendę Policji Państwowej w Stanisławowie na nazwisko Karola Piskozuba, posterunkowego Policji Państw. w Kosowie, pow. Kosów.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Stanisławów na nazwisko Mordka Herscha Pipera, ur. w 1905 r. w Delatynie pow. Nadwórna i tam zamieszkałego.

Skradziono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Stryj na nazwisko Wasyla Borysa, s. Iwana i Anny, ur. w 1898 r. w Sławsku, pow. Stryj i tam zamieszkałego.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Stanisławów na nazwisko Antoniego Sawy, s. Ignacego i Zofji, ur. w 1891 r., zamieszkałego w Stanisławowie.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Stryj na nazwisko Mieczysława Antoniego Filipowskiego, ur. w 1911 r. w Stanisławowie, zamieszkałego w Drohobyczu.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Stanisławów, na nazwisko Tadeusza Koczerskiego, s. Marjana i Zofji, ur. w 1901 r. w Stanisławowie, zamieszkałego we Lwowie.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Stryj na nazwisko Stanisława Pazdana, s. Jana i Anny, ur. w 1902 r., zamieszkałego w Worochole, pow. Nadwórna.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Brzeżany na nazwisko Aleksego Korytki, s. Jurka i Marji, ur. w 1909 r., zamieszkałego w Bursztynie, pow. Rohatyn.

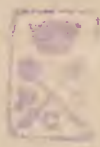
Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Stryj na nazwisko Antoniego Zająca, urodz. w 1888 r. w Kołomyi, zam. w Chodorowie.

Zgubiono dowód tożsamości konia Serja B Nr. 620457, wystawiony na nazwisko właściciela Michała Sawczyńca, s. Józefa, zamieszkałego w Sławsku, pow. Stryj.

Zgubiono dowód tożsamości konia Serja B Nr. 628223, wydany przez R. I. K. w Stanisławowie na nazwisko właściciela Pyłpa Litwińca, zamieszkałego w Ciężowie, powiat Stanisławów.

Zgubiono dowód tożsamości konia Serja B Nr. 630134, wydany przez R. I. K. w Stanisławowie na nazwisko właściciela Fedja Wozicka, zamieszkałego w Ciężowie pow. Stanisławów.

Zgubiono dowody tożsamości koni Serja B Nr. 571903 i Nr. 643719, wydane przez R. I. K. w Stanisławowie na nazwisko Wasyla Łyczuka, s. Iwana, zamieszkałego w Stecowej, pow. Śniatyn.



**Adres Redakcji i Administracji: Wydział Ogólny Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie
Telefon Nr. 172.**

Cena prenumeraty rocznej 18 zł. — kwartalnie 4 zł. 50 gr. — Cena egzempl. pojedynczego — zł. 1.05 gr
Opłata za wiersz pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 40 groszy, za całą szpaltę 30 złotych, za stronę 60 złotych. Należność za prenumeratę i ogłoszenia należy uiszczać przez POCZTOWĄ KASĘ OSZCZĘD-
NOŚCI na konto Nr. 503.636.

Z drukarni i litografii St. Chowańca w Stanisławowie.